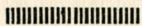

обох — і Каталіну, й Беату, як підходили до першого Причастя. І незвичайно в устах падре Інніго звучали ніжні ноти:

— Не журись, доню. Людина здебільша не знає, чого хоче. А, як і знає, — чого саме, то не знає, — на що. Господь не бажає, щоб обвинувачувала себе в тім, у чім нема твоєї провини. Він знайде вихід. Володарка ж говорить правду: чудо станесться!..

о. Г. Костельник

АВТО

Хто сьогодні скаже „автомобіль?“. Всі говорять „авто“ — бо так легше. Саме в тому й річ, що те, що „легше“, завжди бере рекорд.

Тому й авто взяло рекорд над повізкою.

Але з такою заміною все щось тратимо. Те, що „легше“, все замінює свої крила на простіші — і так летить далі. Чи це французька мова в порівнянні до латинської, чи модерний стиль „пуделкових“ кам'яниць у порівнянні до барока, чи наша сіра та куца одежа в порівнянні до фантастичної одежі минулих поколінь, чи авто в порівнянні до повізки — всюди і зиск і втрата.

Королівська повізка, золочена, з емблємами, з короною на дашку, з чвіркою чудових коней, з льокаями ззаду; єпископська повізка з чвіркою коней — скільки краси, життєвого романтизму втратили наші повоєнні діти, що того не бачили?

Сьогодні й королі їздять автом. Авто, як авто, одне нове, друге обдерте — та як причепити корону на дашок авта? І хто буде її бачити, коли авто жене? Те, що „легше“, не тільки що скидає з себе окрасу, але й непригоже для неї.

Та невже людські речі не є дзеркалом самих людей, їх душ? Заміняли королі своєю людську повізку на авто — і самі змінилися. Низи піднеслися, а верхи знизилися. Це такий шлях того, що „легше“. Простий вояк уподібнився до старшини, а старшина до вояка. Те, що „легше“, всіх зрівнює.

Але все тягне за собою свій контраст, свою „тінь“. Авто принесло скорість руху — і непомірне ризико для життя. Літак в більших розмірах одне й друге.

Зрівняння всіх людей (від часу французької революції) принесло непомірно тяжку війну. Перевелися на війні невільники і пани, „Landsknecht-и“ і пани, „Manschaft“ і офіцери — нині воює нарід проти народу, за ціну зрівняння всіх збільшилася життєва напруга й ризико всіх.

Вояк мусить бути і вояком і офіцером, а офіцер і офіцером і вояком.

Є дійсність природи і фантастична людська дійсність: гра в карти, в шахи, титули, достойності...

З повізки ми пересіли до авта — з фантастичної людської дійсности щораз переходимо до дійсности природи.

